Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

14. července 2016*

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18/ES — Článek 53 odst. 2 — Kritéria pro zadání zakázky — Hospodářsky nejvýhodnější nabídka — Metoda hodnocení — Pravidla, podle kterých je přidělována poměrná váha — Povinnost veřejného zadavatele vymezit ve výzvě k podávání nabídek poměrnou váhu kritérií pro zadání zakázky — Rozsah povinnosti“

Ve věci C-6/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Raad van State (Státní rada, Belgie) ze dne 6. ledna 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 12. ledna 2015, v řízení

TNS Dimarso NV

proti

Vlaams Gewest,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Lycourgos, E. Juhász (zpravodaj), C. Vajda a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. ledna 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za TNS Dimarso NV P. Flameym, G. Verhelstem a A. Lippens, advocaaten,

— za belgickou vládu J.-C. Halleuxem a N. Zimmerem, jakož i C. Pochet, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Vander Hulst, D. D'Hooghem a N. Kiekens, advocaten,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Varonem, avvocato dello Stato,

— za Evropskou komisi E. Manhaevem a A. Tokárem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. března 2016,

* Jednací jazyk: nizozemština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 53 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132) z hlediska zásady rovného zacházení s uchazeči a povinnosti transparentnosti, která z ní vyplývá.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností TNS Dimarso NV (dále jen „společnost Dimarso“) a Vlaams Gewest (Vlámsko) ohledně zákonnosti metody hodnocení nabídek uchazečů v rámci veřejné zakázky na služby organizované posledně uvedeným subjektem.

Právní rámec

Unijní právo

3 V bodě 46 odůvodnění směrnice 2004/18 je uvedeno:

„Zakázky by měly být zadávány na základě objektivních kritérií, která zajistí dodržení zásad transparentnosti, zákazu diskriminace a rovného zacházení a zaručí, že nabídky budou posuzovány v podmínkách účinné hospodářské soutěže. V důsledku toho je vhodné připustit použití pouze dvou kritérií: ‚nejnižší ceny‘ a ‚hospodářsky nejvýhodnější nabídky‘.

K zajištění dodržení zásady rovného zacházení při zadávání zakázek je vhodné stanovit povinnost – danou judikaturou – zajistit nezbytnou transparentnost, která umožní každému uchazeči, aby byl přiměřeně informován o kritériích a opatřeních, která budou použita pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky. Je tedy na veřejných zadavatelích, aby uvedli kritéria pro zadání zakázky a poměrnou váhu přikládanou každému z těchto kritérií s dostatečným předstihem, aby je hospodářské subjekty znaly při vypracovávání svých nabídek. Veřejní zadavatelé mohou upustit od uvedení poměrné váhy kritérií pro zadání zakázky v náležitě odůvodněných případech, pro které musí být schopni uvést důvody, pokud poměrná váha nemůže být stanovena předem, zejména z důvodu složitosti zakázky. V těchto případech musí uvést sestupné pořadí důležitosti kritérií.

Pokud se veřejní zadavatelé rozhodnou zadat zakázku podle hospodářsky nejvýhodnější nabídky, měli by nabídky posuzovat tak, aby určili, která z nich nabízí nejlepší poměr kvality a ceny. Proto by měly stanovit hospodářská a kvalitativní kritéria, která, brána jako celek, musí umožnit určit nabídku, která je pro veřejného zadavatele nejvýhodnější. Stanovení těchto kritérií závisí na předmětu zakázky do té míry, do jaké musí tato kritéria umožnit jak vyhodnocení úrovně plnění, jakou každá nabídka nabízí vzhledem k předmětu zakázky, jak je definován v technických specifikacích, tak posoudit poměr kvality a ceny u každé nabídky.

[…]“

4 Článek 2 směrnice 2004/18 stanoví:

„Veřejní zadavatelé jednají s hospodářskými subjekty na základě zásad rovnosti a zákazu diskriminace a postupují transparentním způsobem.“

5 Článek 53 této směrnice, nadepsaný „Kritéria pro zadání zakázky“, stanoví:

„1. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní a správní předpisy o odměňování určitých služeb, vycházejí veřejní zadavatelé při zadávání zakázek z těchto kritérií:

a) pokud se zakázka zadává na základě hospodářsky nejvýhodnější nabídky z hlediska veřejného zadavatele, která zahrnuje různá kritéria spojená s předmětem dané veřejné zakázky, jako jsou kvalita, cena, technická úroveň, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti z hlediska vlivu na životní prostředí, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční servis a technická pomoc, datum dodání, dodací lhůta a lhůta pro dokončení; nebo

b) pouze nejnižší cena.

2. Aniž je dotčen třetí pododstavec, uvede v případě uvedeném v odst. 1 písm. a) veřejný zadavatel v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci nebo, v případě soutěžního dialogu, v popisném dokumentu poměrnou váhu, kterou přikládá každému z kritérií vybraných k určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky.

Tato váha může být vyjádřena stanovením rozmezí s přiměřeným maximálním rozpětím.

Pokud není podle názoru veřejného zadavatele stanovení poměrné váhy z prokazatelných důvodů možné, uvede veřejný zadavatel v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci nebo, v případě soutěžního dialogu, v popisném dokumentu kritéria v sestupném pořadí podle důležitosti.“

Belgické právo

6 Článek 16 zákona o veřejných zakázkách a některých zakázkách na stavební práce, dodávky a služby ze dne 24. prosince 1993, ve znění použitelném na věc v původním řízení, stanoví:

„V rámci veřejného či omezeného zadávacího řízení se zakázka zadá uchazeči, který podal s ohledem na kritéria pro zadání zakázky, jež musí být uvedena ve zvláštní zadávací dokumentaci nebo případně v oznámení o zakázce, nejvýhodnější řádnou nabídku. Zakázka se zadá uchazeči, který předložil s ohledem na kritéria pro zadání zakázky uvedená v zadávací dokumentaci nebo případně v oznámení o zakázce nejvýhodnější řádnou nabídku. Kritéria pro zadání zakázky se musí týkat předmětu zakázky, například kvality výrobků či služeb, ceny, technické úrovně, estetických a funkčních vlastností, vlastností z hlediska vlivu na životní prostředí, sociálních a etických faktorů, provozních nákladů, návratnosti nákladů, záručního servisu a technické pomoci, data dodání, dodací lhůty a lhůty pro dokončení. […]“

7 Článek 115 královské vyhlášky ze dne 8. ledna 1996 o veřejných zakázkách na stavební práce, dodávky a služby a koncesích na stavební práce, ve znění použitelném na věc v původním řízení, zní:

„Veřejný zadavatel vybere řádnou nabídku, kterou považuje za nejvýhodnější z hlediska kritérií, která se různí u jednotlivých zakázek. […]

Aniž jsou dotčeny právní a správní předpisy o odměňování určitých služeb, veřejný zadavatel uvede ve zvláštní zadávací dokumentaci a případně v oznámení o zakázce všechna kritéria pro zadání zakázky, pokud možno v sestupném pořadí podle důležitosti, kterou jim přikládá, což je uvedeno ve zvláštní zadávací dokumentaci. V opačném případě mají kritéria pro zadání zakázky stejnou váhu.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 31. ledna 2012 zahájilo Vlámsko zadávací řízení s cílem zadat zakázku na služby s názvem „Woonsurvey 2012: survey naar de woning en de woonconsument in Vlaanderen“, jejímž účelem bylo uskutečnění rozsáhlého průzkumu týkajícího se bydlení a uživatelů bydlení ve Vlámsku (Belgie). Odhadovaná částka této zakázky činila 1 400 000 eur, včetně daně z přidané hodnoty (DPH).

9 Ve výzvě k podávání nabídek byla uvedena následující dvě kritéria pro zadání zakázky:

„1 Kvalita nabídky (50/100) Kvalita přípravy, organizace a výkonu práce na místě, kódování a prvního zpracování údajů. Nabízené služby musejí být co možná nejpodrobněji popsány. Z nabídky musí jasně vyplynout, že uchazeč je schopen provést celou zakázku (minimálně 7 000 položek vzorku/maximálně 10 000 položek vzorku) ve lhůtě pro dokončení, která je stanovena na 12 měsíců.

2 Cena (50/100) Náklady na plnění zakázky související s minimálním vzorkem (7 000 položek vzorku) a náklady na každý doplňkový soubor vzorků čítající 500 poskytnutých adres (částky včetně DPH).“

10 Nabídky, které podle zprávy o kvalitativním výběru splňovaly minimální požadavky v oblasti technické způsobilosti, předložili čtyři uchazeči. Ve zprávě o zadání zakázky ze dne 23. března 2012 byl způsob hodnocení nabídek popsán následovně:

„Výbor následně provedl hodnocení nabídek.

Všechny čtyři nabídky byly hodnoceny a mezi sebou porovnány na základě výše uvedených kritérií. Nabídky byly nejprve posouzeny a hodnoceny podle kritéria ‚kvality‘. Každá nabídka získala v tomto ohledu na základě jednomyslného souhlasu určité hodnocení (velmi dobré – dostatečné – nízké). Následně bylo uplatněno kritérium ceny.

Na základě těchto hodnocení bylo stanoveno konečné pořadí.“

11 Ze zprávy o zadání zakázky vyplývá, že pokud jde o první kritérium, a sice kvalitu nabídek, společnost Dimarso a dva další uchazeči získali hodnocení „velmi dobré“, kdežto čtvrtý uchazeč získal „nízké“ hodnocení. Pokud jde o druhé kritérium, a sice cenu, zpráva o zadání zakázky obsahuje následující údaje:

„Přehled:

V následujícím přehledu jsou uvedeny ceny za plnění zakázky v základní míře (7 000 položek vzorku) a za provedení rozhovorů po souborech čítajících 500 vzorků (cena včetně DPH):

Nabídka	Kritérium 2(a) – Cena (včetně DPH) minimálního vzorku (N= 7 000)	Kritérium 2(b) – Cena (včetně DPH) dodatečného souboru 500 vzorků
[společnost Dimarso]	987 360,00 [eur]	69 575,00 [eur]
společnost Ipsos Belgium NV	913 570,00 [eur]	55 457,00 [eur]
společnost New Information & Data NV	842 607,70 [eur]	53 240,00 [eur]
společnost Significant GfK NV	975 520,15 [eur]	57 765,40 [eur]“

12 Na základě těchto dvou kritérií bylo ve zprávě o zadání zakázky stanoveno konečné pořadí uchazečů takto:

„Pořadí	Nabídka	Kritérium 1	Kritérium 2(a)	Kritérium 2(b)
1	společnost Ipsos Belgium NV	velmi dobré	913 570,00 [eur]	55 457,00 [eur]
2	společnost Significant GfK NV	velmi dobré	975 520,15 [eur]	57 765,40 [eur]
3	[společnost Dimarso]	velmi dobré	987 360,00 [eur]	69 575,00 [eur]
4	společnost New Information & Data NV	nízké	842 607,70 [eur]	53 240,00 [eur]“

13 Rozhodnutím Vlámska ze dne 11. dubna 2012 byla zakázka prostřednictvím vlámského ministra energetiky, bydlení, měst a sociálního hospodářství zadána společnosti Ipsos Belgium. Společnost Dimarso podala dne 14. června 2012 žalobu, kterou se domáhala zrušení tohoto rozhodnutí. Podle žalobkyně byly nabídky v napadeném rozhodnutí podle všeho posouzeny na základě poměrné váhy „velmi dobré – dostatečné – nízké“, jež ve výzvě k podávání nabídek nebyla v souvislosti s kritériem kvality nabídek uvedena, a na základě položek „cena“ uvedených v souvislosti s kritériem ceny a nebylo přitom provedeno náležité posouzení, srovnání a závěrečné zhodnocení nabídek s přihlédnutím ke kritériím pro zadání zakázky, jak byla vymezena v zadávací dokumentaci, a to včetně poměrné váhy každého kritéria pro zadání zakázky, která činila 50/100 a byla uvedena v zadávací dokumentaci.

14 Raad van State (Státní rada, Belgie) uvádí, že v bodě 46 odůvodnění i v čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18 jsou zmíněny pouze výrazy „kritéria“ a jejich „poměrná váha“, přičemž metoda hodnocení a pravidla, podle kterých je přidělována poměrná váha, výslovně uvedeny nejsou. Předkládající soud zdůrazňuje, že se nelze domnívat, že by volba metody hodnocení neměla žádné důsledky; může být naopak rozhodující pro výsledek hodnocení nabídek na základě kritérií pro zadání zakázky. V tomto ohledu poukazuje na kritérium pro zadání zakázky týkající se ceny, v jehož rámci se může veřejný zadavatel rozhodnout, že například uplatní pravidlo proporcionality, udělí nejvyšší hodnocení nabídce s nejnižší cenou nebo velice špatné hodnocení nabídce s nejvyšší cenou a uplatní lineární interpolaci u nabídek s cenami mezi těmito hodnotami anebo maximálně upřednostní nabídku odpovídající středně vysoké ceně.

15 V rozsudku ze dne 24. ledna 2008, Lianakis a další (C-532/06, EU:C:2008:40, body 38, 44, jakož i 45), Soudní dvůr rozhodl, že čl. 36 odst. 2 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. 1992, L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322), který v podstatě odpovídá čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18, brání tomu, aby veřejný zadavatel stanovil po zveřejnění zadávací dokumentace či oznámení o zakázce váhové koeficienty a pravidla, podle kterých je přidělována poměrná váha, a podkritéria kritérií pro zadání zakázky uvedená v některém z těchto dokumentů, pokud uchazeči nebyli s těmito pravidly, koeficienty a podkritérii předem seznámeni. Soudní dvůr tedy dovodil, že ustanovením unijního práva neodporuje jen *ex post* stanovení „váhových koeficientů“, ale také „podkritérií“.

16 Předkládající soud poznamenává, že v projednávaném případě vyvstává otázka, zda měl Soudní dvůr touto další zmínkou o „podkritériích“ na mysli i způsob, jakým proběhlo hodnocení kritérií pro zadání zakázky, což se podobá pravidlům, podle kterých je přidělována poměrná váha. Není tudíž jednoduché odmítnout argumentaci, že pokud Soudní dvůr použil pojem „podkritéria“, měla na mysli i metodu hodnocení. Není však zjevné ani to, zda z rozsudku ze dne 24. ledna 2008, Lianakis a další (C-532/06, EU:C:2008:40), vyplývá, že uchazeči musejí být o samotné metodě hodnocení rovněž

informováni, natož pak že je nutné tuto metodu stanovit předem. V každém případě lze dospět k závěru, že otázka, která byla položena ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, se výslovně netýkala stanovení metody hodnocení *a posteriori*, a neměla tak stejný význam jako otázka, která vyvstala v projednávaném případě.

17 Podle předkládajícího soudu se Soudní dvůr touto otázkou výslovně nezabýval ani v rozsudku ze dne 21. července 2011, Evropaïki Dynamiki v. EMSA (C-252/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:512), ve kterém s odkazem na rozsudek ze dne 24. ledna 2008, Lianakis a další (C-532/06, EU:C:2008:40), zdůraznil, že legalitu použití podkritérií a jejich poměrné váhy je vždy nutno posuzovat z hlediska zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti, která z ní vyplývá. Tyto rozsudky tudíž podle názoru předkládajícího soudu neposkytují odpověď, či přinejmenším rozhodující odpověď na otázku, která vyvstává ve věci v původním řízení, a sice zda musí být uchazeči předem informováni i o metodě hodnocení nabídek – a to konkrétní metodě, kterou veřejný zadavatel použije k hodnocení těchto nabídek.

18 S ohledem na tyto úvahy se Raad van State (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18[...] sám o sobě, i ve spojení s významem zásad rovnosti a transparentnosti při zadávání veřejných zakázek, které vycházejí z evropského práva, vykládat v tom smyslu, že zadá-li se zakázka uchazeči, jehož nabídka je z hlediska veřejného zadavatele hospodářsky nejvýhodnější, je veřejný zadavatel vždy povinen předem stanovit a uvést v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci metodu hodnocení nebo pravidla, podle kterých je přidělována poměrná váha – bez ohledu na to, jak jsou předvídatelná či běžná nebo jaký je jejich rozsah – na jejichž základě budou nabídky hodnoceny podle kritérií a podkritérií pro zadání zakázky,

nebo

v tom smyslu, že pokud takováto obecná povinnost není dána, existují okolnosti, jako je zejména rozsah, nedostatečná předvídatelnost nebo neobvyklost těchto pravidel, podle nichž je přidělována poměrná váha, a za kterých se tato povinnost uplatní?“

K předběžné otázce

19 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18 ve světle zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti, která z ní vyplývá, vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel je v případě, kdy má být veřejná zakázka na služby zadána podle kritéria nabídky, která je z jeho hlediska hospodářsky nejvýhodnější, vždy povinen seznámit potenciální uchazeče v oznámení o předmětné zakázce nebo zadávací dokumentaci této zakázky o metodě hodnocení či pravidlech, podle kterých bude přidělována poměrná váha, na jejichž základě budou nabídky posuzovány podle kritérií pro zadání zakázky, jež byla zveřejněna v těchto dokumentech, nebo v tom smyslu, že není-li taková obecná povinnost dána, může vzniknout na základě určitých okolností předmětné zakázky.

20 Pro zodpovězení této otázky je třeba uvést, že pokud se veřejný zadavatel rozhodne zadat zakázku hospodářsky nejvýhodnější nabídce podle čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18, je povinen v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci uvést poměrnou váhu, kterou bude přikládat každému z kritérií pro zadání zakázky, jež byla vybrána k určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky. Tato váha může být vyjádřena stanovením rozmezí s přiměřeným maximálním rozpětím. Pokud není podle názoru veřejného zadavatele stanovení poměrné váhy z prokazatelných důvodů možné, uvede v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci nebo, v případě soutěžního dialogu, v popisném dokumentu kritéria v sestupném pořadí podle důležitosti.

21 Jak je uvedeno v bodě 46 odůvodnění směrnice 2004/18, tyto požadavky mají umožnit každému uchazeči, aby byl přiměřeně informován o kritériích a opatřeních, která budou použita pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky. Kromě toho jsou důsledkem povinnosti veřejných zadavatelů stanovené v článku 2 této směrnice, která spočívá v tom, že veřejní zadavatelé musí jednat s hospodářskými subjekty na základě zásad rovnosti a zákazu diskriminace a musí postupovat transparentním způsobem.

22 Zásada rovného zacházení a povinnost transparentnosti podle ustálené judikatury zejména znamenají, že uchazeči musí mít rovné postavení jak při sestavování nabídek, tak při posuzování těchto nabídek veřejným zadavatelem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. listopadu 2005, ATI EAC e Viaggi di Maio a další, C-331/04, EU:C:2005:718, bod 22, jakož i ze dne 24. května 2016, MT Højgaard a Züblin, C-396/14, EU:C:2016:347, bod 37 a citovaná judikatura).

23 Soudní dvůr v této souvislosti rozhodl, že předmět a kritéria pro zadání veřejných zakázek musí být jasně určeny již na začátku postupu směřujícího k jejímu zadání (rozsudek ze dne 10. května 2012, Komise v. Nizozemsko, C-368/10, EU:C:2012:284, bod 56) a že veřejný zadavatel nemůže u kritérií pro zadání zakázky uplatnit podkritéria, se kterými uchazeče předem neseznámil (rozsudek ze dne 21. července 2011, Evropaïki Dynamiki v. EMSA, C-252/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:512, bod 31). Veřejný zadavatel rovněž musí vykládat kritéria pro zadání zakázky stejně po celou dobu řízení (rozsudek ze dne 18. října 2001, SIAC Construction, C-19/00, EU:C:2001:553, bod 43 a citovaná judikatura).

24 Tyto požadavky se v zásadě *mutatis mutandis* vztahují i na povinnost veřejných zadavatelů uvést v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci „poměrnou váhu“ každého z kritérií pro zadání zakázky. Soudní dvůr v této souvislosti rozhodl, že veřejný zadavatel v zásadě nemůže uplatnit pravidla, podle kterých je přidělována poměrná váha, se kterými uchazeče předem neseznámil (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. ledna 2008, Lianakis a další, C-532/06, EU:C:2008:40, body 38 a 42).

25 Zejména platí, že poměrná váha každého z kritérií pro zadání zakázky musí být s výhradou ustanovení čl. 53 odst. 2 třetího pododstavce směrnice 2004/18 jasně stanovena již na začátku zadávacího řízení, aby mohli uchazeči objektivně zjistit, jakou důležitost bude ve skutečnosti mít určité kritérium pro zadání zakázky ve vztahu k jinému kritériu při pozdějším hodnocení ze strany veřejného zadavatele. Poměrnou váhu každého z kritérií pro zadání zakázky stejně tak po celou dobu řízení nelze měnit.

26 Soudní dvůr nicméně připustil, že veřejný zadavatel může po uplynutí lhůty k podávání nabídek stanovit koeficienty poměrné váhy podkritérií, která v podstatě odpovídají kritériím, s nimiž byli uchazeči předem seznámeni, jsou-li splněny tři podmínky: toto stanovení *ex post* zaprvé nemění kritéria pro zadání zakázky vymezená v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce, zadruhé neobsahuje prvky, které by – pokud by byly známy při sestavování nabídek – mohly toto sestavování ovlivnit, a zatřetí k němu nedošlo s přihlédnutím ke skutečnostem, jež by mohly mít na některého uchazeče diskriminační dopad (viz rozsudek ze dne 21. července 2011, Evropaïki Dynamiki v. EMSA, C-252/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:512, bod 33 a citovaná judikatura).

27 Článek 53 odst. 2 směrnice 2004/18 ani žádné jiné ustanovení této směrnice však nestanoví, že by byl veřejný zadavatel povinen informovat potenciální uchazeče v oznámení o zakázce nebo zadávací dokumentaci o metodě hodnocení, kterou použije při posouzení a konkrétním seřazení nabídek na základě kritérií pro zadání zakázky a jejich poměrné váhy, které byly předem uvedeny v dokumentaci týkající se předmětné zakázky.

28 Taková obecná povinnost nevyplývá ani z judikatury Soudního dvora.

29 Soudní dvůr totiž konstatoval, že výbor pro hodnocení musí mít při plnění své úlohy určitou volnost, a může tak – aniž změní kritéria pro zadání zakázky stanovená v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce – provést vlastní posouzení a analýzu předložených nabídek (viz rozsudek ze dne 21. července 2011, Evropaïki Dynamiki v. EMSA, C-252/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:512, bod 35).

30 Důvodem této volnosti jsou i některá praktická hlediska. Veřejný zadavatel musí mít možnost přizpůsobit metodu hodnocení, kterou bude používat při posuzování a seřazení nabídek, okolnostem daného případu.

31 Pro vyloučení všech rizik upřednostňování nelze metodu hodnocení, kterou použije veřejný zadavatel při posuzování a konkrétním seřazení nabídek, podle zásad, jimiž se řídí zadávání zakázek a které jsou uvedeny v článku 2 směrnice 2004/18, v zásadě určit po otevření nabídek veřejným zadavatelem. Není-li však stanovení této metody z prokazatelných důvodů před otevřením nabídek možné, jak uvádí belgická vláda, nelze veřejnému zadavateli vytýkat, že ji stanovil až poté, co se on či jeho výbor pro hodnocení seznámili s obsahem nabídek.

32 V každém případě je třeba uvést, že podle zmíněných zásad, kterými se řídí zadávání zakázek, a toho, co bylo konstatováno v bodech 24 a 25 tohoto rozsudku, platí, že pokud veřejný zadavatel stanoví metodu hodnocení po zveřejnění oznámení o zakázce či zadávací dokumentace, nemůže tím dojít ke změně kritérií pro zadání zakázky ani jejich poměrné váhy.

33 V projednávaném případě vyvstává otázka, zda byly v zadávacím řízení dotčeném v původním řízení dodrženy povinnosti plynoucí z čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18, a to vzhledem ke skutečnostem, že na jedné straně veřejný zadavatel uvedl ve výzvě k podávání nabídek pouze dvě kritéria pro zadání zakázky, a sice kvalitu a cenu, u nichž se vyskytovala poznámka „(50/100)“, a na druhé straně výbor pro hodnocení použil při hodnocení kritéria kvality nabídek hodnotící stupnici od „velmi dobré“, přes „dostatečné“, po „nízké“, zatímco u kritéria pro zadání zakázky souvisejícího s cenou žádná stupnice použita nebyla.

34 V tomto ohledu je třeba uvést, že obě poznámky „(50/100)“ podle informací, které uvedl předkládající soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, znamenají, že obě kritéria pro zadání zakázky mají stejný význam.

35 Tímto postupem však podle všeho nemohly být při seřazení uchazečů, jehož cílem bylo určit hospodářsky nejvýhodnější nabídku, zohledněny rozdíly v kvalitě jejich nabídek ve vztahu k jejich ceně za současného respektování poměrné váhy kritérií pro zadání zakázky, která je vyjádřena poznámkou „(50/100)“. Zejména se zdá, že tento postup mohl ovlivnit kritérium ceny, jelikož mu ve vztahu k nabídkám seřazeným podle stupnice kvality, která je uvedena v bodě 33 tohoto rozsudku, přiznal rozhodující význam. Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda veřejný zadavatel při hodnocení nabídek skutečně respektoval poměrnou váhu každého z kritérií pro zadání zakázky zveřejněnou v oznámení o zakázce.

36 I když může veřejný zadavatel při hodnocení některého z kritérií pro zadání zakázky použít určitou hodnotící stupnici, která nebyla uvedena ve výzvě k podávání nabídek či zadávací dokumentaci, použití této stupnice, jak bylo konstatováno v bodě 32 tohoto rozsudku, nemůže vést ke změně poměrné váhy kritérií pro zadání zakázky, jež byla zveřejněna v této dokumentaci.

37 Ze všech výše uvedených úvah tudíž vyplývá, že na předběžnou otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 53 odst. 2 směrnice 2004/18 ve světle zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti, která z ní vyplývá, musí být vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel není v případě, kdy má být zakázka na služby zadána podle kritéria nabídky, která je z jeho hlediska hospodářsky nejvýhodnější, povinen seznámit potenciální uchazeče v oznámení o předmětné zakázce nebo zadávací dokumentaci této zakázky o metodě hodnocení, kterou použije při posuzování a konkrétním seřazení nabídek. Uvedená metoda však nemůže vést ke změně kritérií pro zadání zakázky a jejich poměrné váhy.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 53 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve světle zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti, která z ní vyplývá, musí být vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel není v případě, kdy má být zakázka na služby zadána podle kritéria nabídky, která je z jeho hlediska hospodářsky nejvýhodnější, povinen seznámit potenciální uchazeče v oznámení o zakázce nebo zadávací dokumentaci o metodě hodnocení, kterou použije při posuzování a konkrétním seřazení nabídek. Uvedená metoda však nemůže vést ke změně kritérií pro zadání zakázky a jejich poměrné váhy.

Podpisy.